

[Elgaard.]

nødt til at erkende det, selv om man ikke ret gerne vil, for Udviklingen indenfor Erhvervslivet har jo til Fuldkommenhed fastslaaet, at den Vej, Venstre, støttet af de Konservative, hævdede, at Lovgivningsmagten maatte gaa paa dette Omraade, har været den rigtige. Derfor synes jeg, at den nuværende højtærede Regering har faaet Ledelsen af Landets Politik just i det Øjeblik, da Forholdene indenfor dansk Erhvervsliv fastslaar, at det, den som Opposition har kæmpet for, er blevet fuldkommen overflødiggjort af Tiden og Udviklingen. Derfor kan det ikke undre, at man fra Regeringens Side ligesom er meget forsigtig med Hensyn til, hvilke store og indgribende Lovforslag man vil møde med. Venstre kan kun være tilfreds med, at Udviklingen saa hurtigt har understreget, at det ikke var et Fejlsyn, vi baserede vor Stilling til disse Forslag paa, men en Forstaaelse af, at Udviklingen maatte og skulde følge de Baner, som vi pegede paa Gang efter Gang, men som vi blev angrebet saa stærkt for.

Rasmussen (Gylling): Jeg vil begynde med at omtale et Spørgsmaal under Ministeriet for offentlige Arbejder, nemlig det danske Telefonvæsen. Det danske Telefonvæsen er efterhaanden blevet et meget stort Spørgsmaal her i vort Land. Det danske Telefonvæsen staar ret højt i Sammenligning med andre Landes. Det er heller ikke Telefonvæsenets Standard, jeg vil angribe. Tværtimod, jeg mener, det vil være rigtigt at understrege, at vort Telefonvæsen netop staar fuldt paa Højde med Telefonvæsenet i andre Lande. Men det er den økonomiske Side, jeg vil omtale. I 1922 blev der givet det danske Telefonselskab Koncession, og nu er der gaaet en Aarrække siden den Tid. Ved Koncession blev der givet nogle Regler om Fradrag og om Henlæggelse til forskellige Fonds; og saa blev der i Fjor af Ministeriet nedsat et Udvalg til at undersøge, om disse Regler ikke kunde ændres, saaledes at det kunde medføre nogle Besparelser. Og det, der særlig havde Interesse for Telefonabonnenterne, var da, om man kunde faa nogle Besparelser frem, som kunde føre til nogen Nedgang i Telefonafgiften, der jo staar paa et ret højt Niveau. Men Resultatet er blevet ret kummerligt, thi ingen af disse Nedsættelser er blevet effektueret. Man fik et meget lille Resultat, som ikke medførte nogen synderlig Nedsættelse af Afgiften, medens man havde

regnet med, at der kunde ske saadanne Indskrænkninger i Udgifterne, at Afgiften kunde nedsættes. Jeg vil gerne henlede Ministerens Opmærksomhed paa, om det ikke burde undersøges, om der er taget tilstrækkeligt Hensyn til disse Krav, idet Prisniveauet i vort Land, da disse Afskrivningsregler blev fastsat i 1922, var langt højere end nu.

Som ærede Medlemmer sikkert ved, kan denne Koncession ophøre i 1942, og det har da sin store Betydning, mener jeg, hvordan Selskabets Økonomi har været ledet i denne Aarrække. Staten har nemlig Ret til ved Koncessionens Udløb at sikre sig Aktierne til et bestemt Beløb: 125 for 100. Det jyske Telefonselskab foretog i Fjor en Udvidelse af Aktiekapitalen fra 18 til 24 Mill. Kr., og nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om der er tænkt paa og taget tilstrækkeligt Hensyn til Abonnenternes og Statens Interesser. Det har dog noget at sige, om den skal indløse Aktierne til et Beløb af 18 eller 24 Mill. Kr. Man mener i alt Fald indenfor Abonnentkredse, at der ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn hertil.

Ved Koncessionens Givelse blev det fastsat, at det jyske Telefonselskab har Ret til at hæve et Aktieudbytte af 8 pCt. Nu er der altid i Abonnentkredse, naar disse Ting forhandles, en Misfornøjelse med, at Selskabet uanset sit Regnskab og mange andre Forhold, som man ellers maa tage Hensyn til i et Aktieselskab, kan hæve 8 pCt. Jeg tror, at det var den almindelige Opfattelse blandt Abonnenterne, at dette Beløb var et Maksimum; men det lader ikke til, at Telefonselskabet har denne Opfattelse. Staten kunde vist have krævet et lavere Overtagelsesniveau og Aktieudbyttet noget nedsat. Jeg vil i alt Fald henstille til Ministeren, naar der atter kommer Krav fra Abonnenterne, at der bliver taget tilbørligt Hensyn til, at de kan blive repræsenteret i disse Udvalg, saa deres Synspunkter bliver fremmet saa stærkt, som det er rimeligt og rigtigt.

Jeg vil dernæst omtale et Spørgsmaal, der vedrører Landbrugsministeren. Det angaar Dyrslægekontrollen ved vore Svinelagterier. Paa de store Amtsslakteriers Generalforsamlinger er man hvert Aar Vidne til, at der er stor Misfornøjelse med de Honorarer, der udbetales til Dyrslægerne for Kontrollen. Det er saaledes, at det Slagteri, jeg tænker paa — et Slagteri hjemme i min Egn, hvor der slagtes 150 000 Svin om Aaret —, udbetaler ifølge Regn-